

رادیو پیام دوست: شنوندگان عزیز رادیو پیام دوست، امروز آقای دکتر نصرت‌الله محمد حسینی استاد پیشین دانشگاه طهران و پژوهشگر بهائی، در مسیر شرح تاریخ و تعالیم دیانت بهائی که خود بخشی از بحث کلی ایشان در باره تاریخ و تعالیم آئین‌های آسمانی به ویژه وحدت اساس ادیان الهی است، به توضیح علّت‌شناسی «تخریب بی‌باکانه فضاء و محیط کره زمین» وسیله انسان سرکش تاریخ معاصر مبادرت می‌کنند، ایشان در دو هفته گذشته اظهار داشتند که به‌منظور حلّ معقول مشکلات زمان ما و تطهیر سیاره زمین از عوامل مخرب محیط آن، وجود اراده‌ای عمومی در سطح جهانی، وجود مرکزی عالی، ضروری است که مورد تمکین جهانیان قرار گیرد و کارشناسان ورزیده به بررسی اوضاع و احوال کاشانه ما، کره ارض پردازند. کارشناسانی که وجود مرز، تعصّب نژادی، دینی و آرمانی و قومی و جنسی را مخلّ راحت و امنیّت مردم جهان می‌شناسند و حقوق بین‌الملل را برحقوق ملی اولویّت می‌بخشند. کارشناسانی که بر پایه اصل وحدت عالم انسانی، تعدیل معیشت و دیگر اصولی که روح عصر است موجبات رفاه عموم اهل عالم را فراهم می‌سازند و با درایت و مدیریت بی‌نظیر خویش بشریّت را از افراط در مصرف منابع زمین در مناطق مخصوصه باز می‌دارند و در تعمیم آن منابع و در آبادانی همه ممالک عالم تلاش می‌نمایند. بدیهی است همانگونه که در آثار بهائی توضیح گشته است مبالغه‌ناگفتی که امروز صرف تدارک وسائل و تجهیزات جنگ می‌شود به مصرف جلوگیری از عوامل مخرب محیط زیست می‌رسد. حضرت بهاء‌الله یکصد و سی سال پیش طرح تشکیل چنین مرکزی را به عالمیان ارائه نمودند و بشریّت را از مفساد تمدن ماده‌گرایی و ستیزه‌جوی تحذیر فرمودند. آن حضرت به تصریح فرمودند که تمدن فاسد ماده‌گرایی فاقد اخلاق رحمانی بزودی تیشه بر ریشه وجود عالم می‌زند و طبیعت مخلوق مشیّت حق را که آینه جمال و جلال الهی است به آتش می‌کشد. کوتاه سخن آنکه آقای دکتر محمدحسینی به استناد آثار بهائی اظهار داشتند که برای حلّ معقول مشکلات محیط زیست باید زیربنای اعتقادی نظام موجود عالم که مبتنی بر آرمان ستیز و بقاء انساب است دگرگون شود و آرمان برابری و برادری و ایثار و فداکاری، وحدت عالم انسانی، احترام به بشریّت و نیز طبیعت ترویج گردد. ایشان امروز به توضیح برخی از دقائق ضوابط شریعت بهائی

در ارتباط با موضوع حفظ محیط زیست ادامه می‌دهند.

دکتر محمد حسینی: سپاسگزارم، شنوندگان عزیز و پر مهر و باوفای رادیو پیام دوست، پس از درود فراوان، از آنچه که تا کنون به عرض رسیده است روشن است که عصیان بشریت فاقد رحمانیت الهی هم لطمه به جامعه انسانیت زده و هم طبیعت به ظاهر بی جان را به کلی آزرده است. بیت‌العدل اعظم هیئت مدیره جامعه جهانی بهائی به منظور تفهیم منظر آئین بهائی در باب طبیعت به ظاهر بی جان و توضیح مسؤولیت هر شخص برای حفظ تعادل اکولوژیک کره زمین یعنی بهبود محیط زیست در کره زمین، به تأسیس یک مؤسسه بین‌المللی تحت عنوان «دفتر محیط زیست» "The Office Of The Environment" مبادرت فرموده است. این دفتر با سازمان ملل متحد و دیگر سازمان‌های جهانی دست‌اندرکار بهبود محیط زیست همکاری نزدیک و مداوم دارد. برای آگاهی دقیق از ضوابط آئین بهائی در زمینه بهبود محیط زیست و جلوگیری از تخریب بی‌باکانه فضاء و محیط کره ارض که از اهداف دفتر جهانی محیط زیست بیت‌العدل اعظم است باید نظری کلی به آثار طلعات مقدس بهائی: حضرت باب مبشر ظهور حضرت بهاءالله، حضرت بهاءالله شارح دیانت بهائی، حضرت عبدالبهاء و حضرت شوقی ربّانی دو مبین آثار حضرت باب و حضرت بهاءالله نمود. به استناد این آثار مبارکه: طبیعت به ظاهر بی‌جان آینه جمال و جلال الهی است و هر جزء آن شهادت بر وجود حتمی صانع و خالق جهان می‌دهد، آدمی واجد خصیصه‌ایست، صاحب لطیفه عظیمه‌ایست که عقل نام دارد و به مدد عقل از طبیعت برتر می‌خرامد و لذا وجودش عامل تغییر در طبیعت می‌شود. این تغییر در طبیعت باید با نهایت درایت انجام شود. همانگونه که اعضاء هیکل انسان با یکدیگر تعاضد و تعاون می‌نمایند، اعضاء هیکل طبیعت نیز باید معاون و معاضد یکدیگر باشند. کاربرد عضوی از اعضاء طبیعت به افراط، هیکل طبیعت را از کارکرد طبیعی خود باز می‌دارد. برای مثال، چنانکه قبلاً بیان کردیم، حدود هفتاد درصد از مردم کره زمین از سواحل دریا‌های بزرگ (اقیانوس‌ها) بهره‌برداری کرده‌اند و بدین روی تعادل هیکل طبیعت بر هم خورده است. کره زمین که امروز یک دهکده محسوب می‌شود و وطن همه آدمیان است به سبب درگیری و ستیز میان ملل و دول هنوز منابع سودمندش به خوبی کشف و استخراج نشده است. مواد شیمیائی مورد استفاده انسان در این زمان فضای کره ارض را بسی آلوده کرده است. عصیان انسان عصر ما هم علیه مظهر الوهیت است و هم علیه طبیعت. جامعه انسانی هم نیاز به استفاضه از کمال و درایت مظهر الوهیت دارد و هم نیاز به

ارتباط مطلوب و متعادل با مظاهر طبیعت. افراط در تشقّی غرائز ناشی از طبیعت، خروج از اعتدال در بهره‌برداری از جهان مادّیت، مادّیت و طبیعت را سدّ راه سعادت می‌کند چنانکه امروز تخریب بی‌باکانه فضاء و محیط زیست، آدمی را معرض خطرات بی‌شمار کرده است.

قریب یکصد و پنجاه و شش سال پیش حضرت باب در کتاب بیان فارسی به عین عبارت فرمودند: «هیچ شیئی نزد خداوند محبوب‌تر از اعتدال نیست» (باب نخست از واحد ششم)

یکصد و سی سال پیش حضرت بهاءالله در لوح کلمات فردوسیّه فرمودند:

«بهراستی می‌گویم هر امری از امور اعتدالش محبوب، چون تجاوز نماید سبب ضرر گردد. در تمدّن اهل غرب ملاحظه نمائید که سبب اضطراب و وحشت اهل عالم شده...».

حضرت باب طبیعت را آیت الهی محسوب فرموده‌اند. در بیان فارسی می‌فرمایند:

«درکینونیت هر شیئی آیتی عن الله بوده و هست... و این آیتی است که در هر شیئی دیده نمی‌شود در او الا الله» (باب نخست از واحد چهارم)

حضرت باب در کتاب بیان سوداگری در زمینه آب و خاک را مذموم شمرده‌اند (بیان عربی، باب یازدهم از واحد نهم) و همه مردم جهان را از مواهب طبیعت برخوردار می‌شمارند و به عین عبارت در بیان فارسی می‌فرمایند که:

«اگر کسی چشم فؤاد خود را باز نماید نمی‌بیند کلّ وجود را الا کفی از جود او» (باب شانزدهم از واحد دوم)

و در همان بخش از بیان فارسی تصریح می‌فرمایند که عالم انفس طبق عالم آفاق است. چون وجود، کفی از جود حقّ است هر موجود نیز باید مظهر جود باشد. در بیان فارسی آنجا که اسباب زحمت و مشقّت را ممنوع شمرده‌اند و سبل یعنی طرق و یا راه‌های روح و ریحان را تجلیل فرموده‌اند، تحمیل مشقّت بر حیوان را نیز سبب نقمت صا حب او دانسته‌اند (باب شانزدهم از واحد ششم) در بیان فارسی جنّت هر شیئی را کمال آن شیئی فرموده‌اند و نیز به عین عبارت می‌فرمایند: «مقتدرین بر هر شیئی آن شیئی را به علو کمال برسانند که از جنّت خود ممنوع نگرند» (باب یازدهم از واحد چهارم)

این بیان را در بخشی می‌فرمایند که پیش از آن به عین عبارت فرموده‌اند:

«خداوند... مقدّر فرموده که هیچ نفسی در جنّت بیان بقدر شیئی محزون و مضطرب نگرند»

ملاحظه می‌شود که در آثار حضرت باب احترام به آدمیان و شفقت به حیوان و ملاحظه طبیعت

بی‌جان همه مظاهر اصل تقدّس کلّ شیئی است. حضرتشان در بیان فارسی می‌فرمایند:

«هرچه لطافت در ملک ظاهر شود رشحه ایست از بحر لطف جود او» (باب هفتم از واحد پنجم)

در جای دیگری از بیان فارسی امر می‌فرمایند که هرچه واقع می‌شود باید بر منتهای علّو حسن صورت و سیرت باشد تا بر هیچ نفس و شیئی بقدر ذره‌ای کره وارد نیاید (باب هجدهم از واحد سوّم) در جای دیگری از بیان فارسی، در بخشی که نزد پژوهشگران به باب تلطیف معروف است (باب ششم از واحد هشتم) و خلاصه آن بخش را خود حضرت باب به عین عبارت «تلطیف و نظافت باعلی مایمکن در امکان»

فرموده‌اند و در آن بخش اوامر موكّد در خصوص نظافت بدن، خانه و طبیعت فرموده‌اند، به عین عبارت می‌فرمایند:

«در بیان نهی شده از هر چه حجاب لطافت شود»

در پایان این بخش از بیان ظهور لطافت را سرانجام در عالم قطعی فرموده و تصریح می‌فرمایند که احدی نمی‌تواند مانع ظهور این لطافت در جهان شود. حضرت باب در بیان فارسی امر به حفظ نهایت طهارت یعنی پاکی آب می‌فرمایند. از جمله به عین عبارت می‌فرمایند:

«هیچ شیئی محبوب‌تر نزد خداوند نیست از آنکه ماء را با منتهای طهارت حفظ نمایند».

(باب دوّم از واحد ششم) در بیان فارسی هم به طهارت جسم و هم به طهارت جان امر گردیده است و حضرت باب به عین عبارت می‌فرمایند:

«منتهای دقت را نموده که نه از ظاهر محتجب گردید و نه از باطن بلکه هر دو را با منتهای کمال داشته باشید» (باب دوّم از واحد ششم)

جان کلام در آخرین باب بیان فارسی است آنجا که به عین عبارت می‌فرمایند:

«بدانکه تطهیر در بیان اقرب قربات و افضل طاعات بوده و هست. مثلاً سمع خود را طاهر کن از اینکه ذکر دون‌الله نشنوی و عین خود را که نبینی ... و همچنین کلّ شوون خود را تا آنکه در صرف جنت حب پرورش کنی لعل درک کنی من‌یظهره‌الله را...»

(باب دهم از واحد نهم) در این بیان مبارک پس از تجلیل از مقام طهارت به طهارت درونی و روحانی نیز اشاره می‌فرمایند تا نفوس در بهشت محبّت پرورش یابند در عقیدت حضرت باب جوهر طهارت جلب رضایت حقّ است که باید بدان فائز گشت. بدین اعتبار حضرت باب در آخرین عبارات بیان فارسی به عین عبارت می‌فرمایند:

«مراد از طهارت نفوس آن است که آنچه لدون الله هست از آن خود را طاهر گردانی و

آنچه لله هست خود را به آن فائز گردانی»

علت نقل بیانات حضرت باب نسبتاً به تفصیل، نخست پاسخ است به برخی از شنوندگان عزیز که فرموده‌اند چرا بنده کمتر به آثار حضرت باب اشارت می‌کنم. دوم اخذ این نتیجه است که حضرت باب ثمره آنچه را در خصوص تلطیف و تنظیف جسمانی فرموده‌اند توجه به تلطیف و تنظیف روحانی و سلوک در سبیل روح و ریحان فرموده‌اند و این راه حل مشکلات زمان است. بیانات حضرت بهاءالله در خصوص لطافت و نظافت به صدها بالغ می‌شود که البته به‌مناسبت در گفتارهای آینده نقل خواهد گردید. شاید جان کلام در این بیان حضرتشان باشد که می‌فرمایند:

«كونوا عنصر اللطافة بين البرية»

جوهر لطافت در میان مردمان باشید. قرائت بیان حضرت عبدالبهاء مبین آثار حضرت بهاءالله نیز مناسب مقام است که می‌فرمایند:

«نظافت ظاهره هر چند امری است جسمانی ولیکن تأثیر شدید در روحانیات دارد»

تنها کلمه جامعه الهیه قادر به تطهیر عالم است و تا کلمه الهیه در قلوب نافذ نگردد هیچ امری در جهان قوام نیابد. این بیان حضرت بهاءالله گویای جامع حقیقت است:

«طوبی لمحلّ و لبیت و لمقام و لمدينة و لقلب و لجبل و لكهف و لغار و لاودیه و لبرولبحر و لدسكرة ارتفع فیها ذكر الله و ثنائه»

اجازه بفرمائید ترجمه زیبا و شیوای حضرت شوقی ربّانی از این بیان مبارک حضرت بهاءالله به انگلیسی نیز قرائت شود.

رادیو پیام دوست:

"Blessed is the spot, and the house, and the place, and the city, and the heart, and the mountain, and the refuge, and the cave, and the valley, and the land, and the sea, and the island, and the meadow where mention of God hath been made and his praise glorified."

مفاد بیان حضرت بهاءالله همانگونه که توجه فرمودید اینست:

«خوشا از برای جائی، خانه‌ای، مسکنی، شهری، قلبی، کوهی، غاری، پناهگاهی، بیابانی،

زمین و دریا و سبزه‌زاری که در آن نداء ذکر و ثناء الهی مرتفع شود».

باری تا جهان انسانی تابع کلمه الهی و اراده رحمانی نشود، مشکلات و مصائب در سطح جهانی

موجود است. باید اداره امور عالم را به ید کفایت مرجع عالیمقامی که منتخب همه مردم جهان است و مورد احترام و اعتماد عالمیان است تفویض نمود. مقامی که بر پایه زیر بنای اعتقادی خود به وحدت نوع انسان تعدیل معیشت و توزیع عادلانه منافع طبیعت و ثروت باور دارد، علم را در جهت توافق با اخلاق و دین در شناخت، در رفع مشکلات موجود در کره زمین به کار می‌گیرد، فلاح و زراعت را بسیار ارج می‌نهد و بر دیگر تلاش‌های اقتصادی مقدم می‌شمارد.

حضرت شوقی ربّانی به استناد بیانات طلعات مقدّس بهائی: حضرت باب، حضرت بهاءالله و حضرت عبداله‌بهاء، بیش از هفتاد سال پیش نگران جوّ آلوده کره زمین بوده و حضرتشان ده‌ها سال پیش گروه‌های ذاتاً و اساساً انسان دوست را که در جهت بهبود وضع محیط زیست تلاش کرده‌اند چون گروه «The Men Of Trees» و گروه «The World Forestry Charter» تجلیل فرموده‌اند. حضرت شوقی ربّانی از جمله در دو اثر از آثارشان که در سال‌های ۱۹۳۲ و ۱۹۳۳ میلادی صادر گشته است به منظور حفظ محیط زیست و بازراری از تخریب بی‌باکانه فضاء و سطح کره زمین تشریح می‌فرمایند که چگونه انسان وجودش با طبیعت در آمیخته است و تا عواطف قلبی‌اش در جهت ایثار و خیر همه عالمیان تغییر نیابد محیط زیست آرامش نمی‌یابد. به فرموده حضرتشان قلب انسان با طبیعت به ظاهر بی‌جان واجد کنش متقابل جاودان است و تنها تعالیم مظهر یزدان قادر است که طبیعت و جهان بشریت را در جهت مشیت حضرت احدیت قرار دهد و آرامش بخشد.

اجازه بفرمائید سخن امروز را با گفتار زیبایی از یکی از بهائیان مغرب زمین پایان بخشم. این مرد ریچارد سینت بارب بیکر Richard St. Barbe Baker (سال‌های حیات ۱۸۸۹-۱۹۸۲ میلادی) است که در جهان به «پدر درخت» معروف است و به خاطر خدماتش در زمینه کاشت درختان در نقاط مختلف جهان و از جمله صحرای آفریقا مورد تجلیل حتی رؤسای جهان قرار گرفته و دانشگاه سسکچوان Saskatchewan در کشور کانادا هر سال بنام او جائزه «انسان و درخت» را به نفوسی داده است که در زمینه کاشت درختان و حفظ محیط زیست تلاش نموده‌اند این خادم فقید بهائی «پدر درخت»، می‌گوید: «من به وحدت نوع انسان و وحدت همه موجودات جهان باور کرده‌ام. آرزو دارم که همواره به همه همسایگان خویش که مردم کره زمین‌اند مهرورزم. به زمینی که زیر پای من است و به هوایی که به من حیات می‌بخشد، به نوری که از آسمان بر من می‌تابد مهرورزم. آرزویم اینست که زمین همواره سبز و خرم دیده شود و همه ساکنان آن چون برادر و خواهر بر یکدیگر نظر نمایند».

در نشست آینده پس از پانزده هفته مجدداً به بیان تاریخ آئین بهائی مبادرت می‌نمائیم و وقایع ایام
اقامت حضرت بهاءالله را در عگا می‌کاویم. سپاسگزارم

©2005 Bahá'í International Radio Service, "Payam-e-Doost" Radio Program (www.bahairadio.org)
حقوق کلیه مطالب درج شده در سایت "رادیوی پیام دوست"، برنامه فارسی رادیوی بین‌المللی بهائی، محفوظ است.
این متن تنها برای مطالعه شخصی است و استفاده از آن به شرط ذکر منبع "رادیو پیام دوست" و بدون هیچگونه تغییر و یا ویراستاری مجاز می‌باشد.